

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی معنویت درمانی بر تاب آوری سالمندان مقیم خانه سالمندان شهراواز در سال 1395

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

افشین موسوی - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

حسین جرفی زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

ندیمه شریف نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر منابع استرس زا و محیط های نامساعد روبه افزایش است. از سوی دیگر جمعیت سالمندان در جهان روبه افزایش می باشد. هدف از انجام این مطالعه بررسی تاثیر معنویت درمانی بر تاب آوری سالمندان مقیم خانه سالمندان می باشد. روش این مطالعه نیمه آزمایشی و با طرح پیش آزمون، پس آزمون- پی گیری با گروه کنترل می باشد. جامعه آماری را در این پژوهش کلیه سالمندان مقیم خانه سالمندان تشکیل می دهد. از بین سالمندانی که در مقیاس تاب آوری نمره زیر 50 کسب نمودند، 20 نفر به صورت تصادفی در دو گروه 10 نفری آزمایشی و کنترل قرار گرفتند، گروه آزمایشی، مداخله مبتنی بر رویکرد معنویت درمانی را دریافت نمودند، سپس پرسشنامه تاب آوری (کانر دیویدسون، 2003) در مراحل پس آزمون و پی گیری توسط نمونه مورد پژوهش تکمیل گردید. تجزیه و تحلیل داده ها با روش تحلیل واریانس اندازه گیری های مکرر انجام شد. در این پژوهش به این نتیجه رسیدیم که معنویت درمانی به شیوه گروهی باعث اختلاف بارز در میانگین نمرات گروه آزمایش در مراحل پس آزمون و پی گیری نسبت به مرحله پیش آزمون گردید و در مراحل پس آزمون و پی گیری در سطح معناداری ($P < 0/001$) در افزایش تاب آوری سالمندان موثر بوده است. نتیجه گیری: معنویت درمانی روش مناسبی جهت افزایش تاب آوری در سالمندان می باشد و با توجه به تناسب آن با بافت فرهنگی و مذهبی ایران پیشنهاد می گردد، در گروه های سنی دیگر جهت افزایش تاب آوری مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سالمند، تاب آوری، معنویت درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/609644>

